

SOCIETAT DE CAÇADORS

En fer un recull de fets més o menys cronològics anem teixint la història de la Societat de Caçadors i, amb ella, la del nostre poble i així és una més a donar vida i crear esdeveniments, que per molts són interessants i per altres no tant i per alguns indiferents, però com que han ocorregut val la pena d'explicar-los.

Així podem dir que, una vegada més, la passada Festa Major 1978, es feren els ja tradicionals concursos de Tir al Plat, el dissabte Tirada General, molt concorreguda. I més disputada el diumenge va ésser la local augmentant la participació d'altres anys i amb un ambient de franca amistat i germanor. Dels resultats en donaré compte més endavant.

El mes d'agost passat es va obrir la caça en la zona de la Riera, per les aus de pas (Todons, Guatlles i Tórtoraes). Asseguren els que hi van anar, que disfrutaren.

En el Local Social es va donar el servei de despatx per la tramitació de llicències i permisos, per tenir-ho tot preparat i en regla per el dia de l'apertura definitiva.

Va ésser el segon diumenge de setembre i tothom ho va considerar un desençert ja que era molt millor, com altres anys, fer-ho el segon diumenge d'octubre, així es comunicà a la Federació i esperem que pel proper any en facin cas i tornin a obrir com sempre.

La temporada ha sigut com tantes altres ja que estem segurs que la mixo-

matosis ha fet més baixes que els propis caçadors. Al començament tothom es va divertir, però de mig al final ja va ésser altra cosa.

Els perdiuaires també els hi passa el mateix, però les perdius són més escasses.

Hem procurat fer repoblació de conills i perdius, però el resultat no és tant bo com esperàvem tots. De perdius se'n van deixar anar una vintena i de conills uns dos-cents.

De guilles i toxons, també se n'han caçat bastants, no tots el que voldríem, ja que fan força mal tant a la caça com en algun que altre galliner.

No volia fer cap comentari perquè ningú s'enfadés, però l'any passat, mig rient mig seriosament, donava compte de l'espant que va tenir un soci a punta de dia. Doncs bé, enguany no va ésser un de sol sinó tota una colla; ja era més de mitja temporada i un dia d'aquells que n'hi han tants, ben avorrits, cap al migdia veieren unes petges que no podien confondre's i algú va dir —mira que si ens surt!!!— Quin espant s'emportaria... Així quedà la cosa, però no havia passat gaire estona quan el porc s'aixeca i l'espant se l'emportà el primer que el va veure: no se sap gairebé on va tirar, però no quedà ací la cosa ja que al mig d'un aldarull de crits, gossos lladrant i el porc tossut que tossut que no volia deixar aquell tros de torrent, fins que amb més rapidesa que encert, vaig enviar dues recomanacions en for-